

Změna je tu pro obyvatele Prahy 12

Milí obyvatelé dvanáctky,

všichni žijeme na Praze 12 a chceme pro sebe a tím pro naši městskou část to nejlepší. Máme však o tom rozdílné představy. Navíc k nám přicházejí i lidé odjinud a chtějí zde něco vybudovat k prospěchu nás a sebe samých a také podle svých představ, které bývají rozdílné od představ místních obyvatel.

Jak najít soulad? A lze ho vůbec najít? Kdo může při tomto hledání pomoci?

To jsou otázky, kvůli kterým kdysi Změna pro Prahu 12 vznikla. A stále se na ně snažíme aktivně odpovídat tím, že my – její členové – přinášíme návrhy odpovědí a postupy řešení problémů obyvatel Prahy 12.

Podle mého názoru je možné soulad nalézt. Základem tohoto procesu je hledání kompromisu, ideálně konsensu – shody účastníků jednání. Těmi jsou dotčení obyvatelé a aktéři vývoje (developeři nebo představitelé radnice či magistrátu). Pro vyjednávání je dobré mít jen několik zástupců obyvatel, a to vede k zakládání občanských sdružení. Vlastní vyjednávání potřebuje vnější autoritu, kterou přirozeně je vedení radnice, pokud správně funguje. V nouzi je musí nahradit ostatní zastupitelé. A v tom, bohužel, často spočívá role zastupitelů za Změnu pro Prahu 12. Po dosažení úmluvy na shodě potřebují obě strany nějakého garanta uskutečnění úmluvy. Přirozeně jde opět o vedení radnice.

Navrhovaný postup tedy je: seznámení dotčených obyvatel s představou dalšího vývoje v jejich okolí (k tomu slouží setkávání v kině), vznesení požadavků obyvatel a vyjednávání kompromisu a shody s aktérem vývoje (k tomu slouží vznik občanských sdružení), zajištění dodržení dohodnuté shody (zde by mělo působit vedení radnice).

Setkávám se s představou obyvatel, že developera je třeba z obce vyhnat a že je třeba nezastavěné plochy zachovat nezastavěné všemi prostředky. Za sebe uvádím svůj názor, že developer je také člověk se svými přirozenými zájmy a potřebami, že je proto nezbytné hledat vzájemný kompromis a shodu a že řešení typu win-win s prospěchem pro developera i dotčené obyvatele je správným cílem. Považuji za významně lepší zastavět volné plochy rozumnou a přiměřenou zástavbou za dohledu nad plněním úmluv, než se tomu všemi prostředky bránit, aniž by bylo dosaženo kompromisní úmluvy. Pak se totiž můžeme dočkat nečekaného divokého zastavění, které většinou umožní rozpory v politické reprezentaci na radnici nebo magistrátu. Ještě podotýkám, že přírodu mám rád a rozlišuji území určené pro přírodu a rekreaci a území jako stavební pozemky. Změna územního plánu je samozřejmě velmi zásadní změna, kterou je třeba provádět opatrně. Nicméně nastane-li, pak je lepší rozumně stavět než stavění bránit za každou cenu bez vzniku kompromisního řešení.

Tyto postupy přinesli na Prahu 12 představitelé seskupení Změna pro Prahu 12, v jejichž názvu je stále zahrnuto, že jde o změnu postupů chování našich zástupců – zastupitelů městské části Praha 12.

Často říkám, že jsme politici amatéři v tom smyslu, že politické zastupování obyvatel Prahy 12 provádíme vedle svého občanského povolání, které jsme nikdy neopustili, na rozdíl od politiků profesionálů, jejichž povoláním je zastupování občanů. Zkušenost z minulosti, která mne vedla k založení Sdružení občanů Prahy 12 a politického seskupení Změna pro Prahu 12, je bohužel taková, že politici profesionálové na Praze 12 selhali, nezastupovali zájmy obyvatel Prahy 12 a my, náhradní politici amatéři, musíme jejich roli převzít do doby, než vyrostou noví, lepší politici profesionálové.

Můžeme vám slíbit, že jsme tu pro vás, nikdy to nevzdáme a nikdy vás nedáme. A moje poslední poznámka je, že při setkávání v kině a dalších rozhodováních jde o vás, ne o nás.

Prof. Ing. Michael Valášek, DrSc.
předseda Sdružení občanů Prahy 12

Opravdu zastavíme stráň Na Hupech?

Co se skrývá za záměrem zastavět louku Na Hupech objektem anglické školy, školky a restaurace?

I když samotný záměr vystavět volnočasový areál a zároveň školu a školku vypadá lákavě, při bližším zamyšlení nad velikostí pozemku a naplánovanými stavbami je jasné, že se tam všechno prostě nemůže vejít. Pozemek by byl nepřiměřeně zatížen výškovými stavbami. Navíc pozemek tzv. louky Na Hupech na jednom z kvadrantů nejrušnější a nejzastavěnější křižovatky v Modřanech plní funkci ochranného pásma přiléhající přírodní památky Modřanská rokle. Jsou zde cenná rostlinná a živočišná společenstva. Louku využívají mnozí z nás k rekreaci a oddechu. Je koneckonců vedena v územním plánu jako území pro sport a rekreaci. Majitelem podaný podnět na změnu územního plánu na

veřejnou vybavenost by tak mohl zásadním způsobem změnit využití louky a způsobit nenávratnou ztrátu kousku nezastavěné přírody v naší městské části.

Záměr na změnu územního plánu byl diskutován na posledním jednání zastupitelstva Prahy 12. Investor se pokoušel obhájit vysokou míru zastavěnosti pozemku. Proti záměru na tak vysokou míru zastavěnosti ale vystoupili zastupitelé za Změnu pro Prahu 12, Zelené, LES a TOP 09. Odpor občanů k tomuto záměru je také vyjádřen peticí, jež nesouhlasí se změnou územního plánu tzv. louky Na Hupech – na okraji přírodní památky Modřanská rokle.

Bod jednání zastupitelstva byl nakonec přerušen a bude projednán znovu na dalším zasedání zastupitelstva – přijďte a vyjádřete svůj názor na tento projekt. Přijďte také do modřanského kina na diskuzi 18. 6. v 19 hodin – zde budeme o záměru také diskutovat.

MUDr. Philipp Tom, Ph.D., MBA,
(KDU-ČSL)
zastupitel za Změnu pro Prahu 12

Dočkáme se nového domova pro seniory

V době, kdy Změna pro Prahu 12 působila v Radě městské části Praha 12, jsme intenzivně řešili otázku výstavby domova pro seniory v naší městské části. Počet obyvatel Prahy 12 staršího věku stoupá a pobytových služeb se seniorům nedostává. Proto jsme se začali urychleně tímto ožehavým problémem zabývat a to v úzké koordinaci s hlavním městem Prahou. Takováto zařízení jsou totiž velmi náročná na provoz a právě pražský magistrát má s výstavbou i provozem takovýchto zařízení největší zkušenosti.

Na počátku roku 2015 vrcholily práce nad koncepčním dokumentem v oblasti rozvoje sociálních služeb na našem území. Jeho přípravě jsme věnovali mimořádnou pozornost.

Dílo se nakonec podařilo. Zastupitelstvo Prahy 12 schválilo 13. července 2015 strategický dokument „Komunitní plán rozvoje sociálních služeb na území městské části Praha 12 v letech 2015–2020“. Ten jsem zastupitelstvu předložil já jako tehdejší zástupce starosty pro oblast sociálních věcí. Dokument jednoznačně zavazuje městskou část k podpoře pobytových služeb pro naše starší spoluobčany zřízením domova pro seniory, případně v kombinaci s domovem se zvláštním režimem.

V Praze 12 máme pro výstavbu domova pro seniory určen územním plánem vhodný pozemek, a to v lokalitě Nikoly Vapcarova. Územní plán dokonce výstavbu vymezuje jako veřejně prospěšnou stavbu. Seznámili jsme proto Magistrát hlavního města Prahy s tímto pozemkem a započali jednání o mož-

ností vyčlenit na stavbu potřebné množství finančních prostředků.

V prvopočátku jsme se na návrh jednoho z koaličních kolegů z ČSSD ještě zabývali myšlenkou výstavby takového zařízení ve spolupráci se soukromým investorem. Tato možnost však byla odbornými komisemi rady a veřejností na besedě v Modřanském biografu jednoznačně odmítnuta. Záměr výstavby domova pro seniory se nám podařilo – v době působení Změny na radnici – rozpracovat do takové míry, že přípravné práce pokračují i poté, co Změna pro Prahu 12 již v koalici na modřanské radnici není. Domov pro seniory v Praze 12 skutečně potřebujeme.

Mgr. Zbyněk Boublík, (STAN)
zastupitel za Změnu pro Prahu 12

Co se musí změnit?

*Očima zastupitelky
Ing. Radmily Kapasné*

V lednu 2017 vyšel v Novinách Prahy 12 článek o prioritách občanů dvanáctky. Jejich největším přáním bylo neztrácet volné plochy jen pro stavbu komerčních bytů, ale postavit i byty sociální, domy pro seniory a domy se zvláštním režimem. Částečně se to splnilo. V Novinách Prahy 12 z února 2017 jsme se mohli dočíst, že developer Skanska věnoval Praze 12 dva sociální byty. Nepokrývá to sice potřeby naší městské části na skutečnou potřebu sociálních bytů, ale je to alespoň první vlaštovka. Také se v Hermannově ulici začal stavět dům pro seniory. Byty jsme vyjednali a dům pro seniory podporovali.

Dalším požadavkem občanů bylo revitalizovat zelené plochy. Toto se jeví jako dost velký problém, protože mnoho zelených ploch bylo „kdysi“ prodáno developerům, kteří se nyní snaží tyto plochy zastavět jako např. louka Na Hupech v Modřanech nebo komořanská

louka na Šabatce. Zatím se zastupitelstvu (převážně opozici) daří prosadit zamítavé stanovisko na změnu územního plánu. V případě louky na Šabatce se občanům dvakrát podařilo přesvědčit soud, aby vrátil území určené pro zástavbu zpět na louku.

Dalším přáním občanů jednotlivých částí Prahy 12 jsou komunitní centra, aby se občané měli kde scházet. Jedno komunitní centrum se podařilo vybudovat v Komořanech pod názvem „Komůrka“. O tento úspěch se velkou měrou zasloužila Daniela Rázková. Druhé komunitní centrum mělo vzniknout v ulici K Dolům. Bývalá starostka Daniela Rázková kvůli rekonstrukci objektu zařídila veškerou dokumentaci včetně peněz z evropského projektu. Dokonce se už i začalo s rekonstrukcí. Ale neúplná rada ve složení ČSSD a Hnutí ANO nechala tento objekt zbourat.

Dále občané volají po parkovacích místech, která po celé Praze 12 ubývají. Hlavní příčinou jsou developéři, kteří původní parkoviště odkoupili a postavili na nich byty bez

náhrady parkování původním obyvatelům. Teprve po urputných jednáních se povedlo nějaká parkovací místa občanům vrátit. Například na Kamýku se díky bývalé starostce Daniele Rázkové po několikaměsíčním vyjednávání se společností Central Group podařilo domluvit vybudování kolmých stání v ulicích Machulova a Pavlíkova. Skvělé řešení iniciovala místní obyvatelka Květa Ruterlová.

Bohužel je nyní „ve hře“ další projekt na zahušťování. Developerem je Pražská teplárenská, která usiluje o výstavbu bytového domu, čímž je ohroženo minimálně 80 stávajících veřejných parkovacích míst. Samozřejmě bojujeme také v tomto případě za zeleň místo betonu.

Také v Čechově čtvrti jsme se zasadili, aby Skanska vrátila původním obyvatelům 40 parkovacích míst v ulicích K Výstrkovu a Rorýsové.

Jistě je ještě mnoho jiných témat na vylepšení života občanů Prahy 12, které budeme chtít napravit po volbách, až dojde na ZMĚNU.

Ropáci a demolínci

Nový místopředseda ČSSD Jaroslav Foldyna je opravdu svérázná postava české politiky. Přátelí se s proputinským motorkářským gangem Noční vlci, kteří se nechávají fotit s portrétem J. V. Stalina, a když mu to někdo vytkne, vyletí jak čert z krabičky. Při jeho emotivním videu, kde se pokřovený místopředseda jen stěží ovládal, se mi vybavil název filmu režiséra Víta Olmera. Ještě větší blbec, než jsme doufali.

Řeknete si, proč nás sociální demokrat z Ústeckého kraje tak zajímá? Protože spolu s radním naší místní radnice Františkem Adámekem výrazně přispěl k omezení účasti veřej-

Zleva Jan Marhoul,
vpravo František Adámek

nosti na rozhodování, když loni prosadili změnu stavebního zákona, vylučující spolky

z účasti na územním a stavebním řízení pro stavby bez stanoviska EIA. Pan Foldyna si za to letos v dubnu vysloužil anticenu ROPÁK za rok 2017. My v naší městské části máme s našimi „ropáky“ podobné zkušenosti.

Další představitel ČSSD místní Demolínek Jan Marhoul se postaral o zbourání budoucího komunitního centra a vrátil do evropských fondů těžce odpracovaných 8 milionů korun v situaci, kdy rekonstrukce na základě získaného stavebního povolení mohla proběhnout.

I to nás vede k obezřetnosti k místním ropákům a demolínkům z ČSSD.

PhDr. Daniela Rázková, (KDU-ČSL)
zastupitelka za Změnu pro Prahu 12

Neúnnavně vás hájíme proti developerům

Praha 12 nemůže být oblastí, ve které zahuštěním dosavadní zástavby připustíme vznik tisíců dalších nových bytů, jak si představují ve svých nesoudných projektech developeri a některé politické strany. Bylo by to na úkor vás – stávajících obyvatel.

Po dobu dvou let, kdy měla Změna pro Prahu 12 zastoupení ve vedení radnice, se nám podařilo přimět developery k tomu, aby své projekty představovali v radničních novinách a následně v přímých setkáních s občany, a obhájili je před nimi – jinak nemohli s jakoukoliv součinností radnice počítat. Za ty dva roky, kdy jsme disponovali křeslem starosty, se díky tomu kromě již dříve povolených staveb neposunul žádný nesoudný developerský projekt. Během starostování Danieli Rázkové jsme ukázali, že to jde!

Developerská protiofenzíva

Pro některé jsme asi byli příliš přísní. Pod záminkou absurdních obvinění byli zástupci za Změnu pro Prahu 12 z vedení radnice odvoláni a zůstali jen radní ANO a ČSSD. Klíčové bylo odebrání kompetence územního rozvoje bývalé starostce Daniele Rázkové pod kontrolu Františka Adámka.

Po odvolání našich zástupců se opět začal valit jeden developerský projekt za druhým, zcela bez adekvátní reakce ze strany vedení radnice. Radní za ANO a ČSSD naopak developerům začali nadbíhat. Udělili například všechny potřebné výjimky a souhlasy projektu Zelený Kamýk pro developera JRD, v dalším případě jménem naší městské části souhlasili s prodejem pozemků, potřebných k developerským záměrům společnosti Fisolta.

Kdo chce moc, nemá nic

Naštěstí se tato souhlasná stanoviska za naší městskou část přes tuhý odpor ANO a ČSSD podařilo v Zastupitelstvu revokovat. I díky tomu, že občané, nespokojení s prodeveloper-skými rozhodnutími ANO a ČSSD, se v nevídaném počtu začali účastnit jednání zastupitelstva.

Kvůli vyšponovaným cenám bytů ale přicházejí další pokusy maximálně zhodnotit téměř jakékoliv zastavitelné místo výstavbou bez ohledu na dosavadní rezidenty. Vaše zájmy, zájmy nynějších obyvatel, budou pro nás i nadále vždy tím nejdůležitějším, podle čeho je potřeba rozhodovat. Celé dlouhé působení Změny pro Prahu 12 v zastupitelstvu, nejen v posledním volebním období, je toho důkazem!

**Ing. Jan Mikulecký, (Konzervativní strana)
obyvatel modřanského sídliště,
zastupitel za Změnu pro Prahu 12**

Pozor, pozor, Fisolta opět zlobí v Rílské

Developerský projekt na centru Sázava, nyní nově nazvaný „Bytový dům Rílská“ o výši čtyř, sedmi a jedenácti podlaží byl předložen k vyjádření komisím Rady městské části Prahy 12. V dohledné době předpokládáme jeho podání na stavební úřad a tedy i vypuknutí samotného boje nás, lidí, proti developerově snaze rychle zbohatnout. Pro zastavení této stavby jsme připraveni udělat maximum. Podpora a aktivní obrana ze strany našich politických zástupců může v celé věci hrát klíčovou roli. Budeme potřebovat, aby učinili maximum a využili všech dostupných prostředků obrany.

PhDr. Daniela Rázková, Ing. Jindřich Bašta, Ing. Jan Mikulecký i další nám s velkým nasazením pomáhají už od začátku.

Většina z nás se o záměru Fisolta stavět dověděla proto, že pan Jindřich Bašta s něko-

lika sousedy neváhal obejít celé sídliště a vylepit tuto informaci na každý vchod. Přímou po představení projektu to byl opět pan Bašta, kdo zformoval základní odboj, který dal vzniknout Spolku pro Modřany. Proti nevhodným developerským zásahům do sídliště bojuje již dlouhá léta, podílel se na úspěšném zastavení dvou projektů, kdy v prvním případě developer zkrachoval a ve druhém, v ulici Vazovova, jiný developer neprosadil změnu územního plánu. Nyní pan Bašta velmi aktivně pomáhá nám.

Naše bývalá starostka Daniela Rázková nám pomáhala získat cenné informace a účastnila se schůzek s vedením Prahy 12, kde vždy argumentovala v náš prospěch. Ze své vlastní iniciativy konzultovala situaci s odborníky na Institutu plánování a rozvoje hl. m. Prahy (IPR)

a zařídila nám schůzku s tajemníkem kanceláře Metropolitního plánu. Nesouhlasné vyjádření ke stavbě, které nyní z IPR máme, bychom bez ní nikdy nezískali.

Protože to hlavní je bohužel teprve před námi, bude naše spolupráce se členy Změny pro Prahu 12 probíhat ještě celé roky.

Proti výstavbě byla sepsána petice, kterou ve velmi krátké době podepsalo víc než tisíc zdejších obyvatel.

Za vynaložené úsilí, desítky hodin vlastního volného času, co jste nám věnovali, cenné dokumenty, které jste nám pomohli získat, vám však náleží velký dík už dnes.

**Mgr. Šárka Lipovská
Spolek pro Modřany
a Petiční výbor Petice proti výstavbě
Polyfunkčního centra Rílská**

Cholupické sjezdy

Po dobu opravy Libušské v Písnici vede objížděná trasa z Dolních Břežan do Prahy přes Cholupice do Modřan. Tedy auta, která se vlečou Libušskou přes Písnici, jedou přes Točnou a Komořany nebo přes Cholupice na Beránek skrz centrum Modřan.

Protože vybudování sjezdu u Komořan stále naráží na odpor místních obyvatel, nabízí se jako alternativa otevření již hotových sjezdů u Dolních Břežan a u Cholupic s dodatečným vybudováním obchvatu a odhlučnění.

Zajímalo by nás, kdo by podpořil otevření nájezdu na městský okruh u Dolních Břežan a Cholupic, což by odvedlo alespoň část dopravy z objížděných tras. Otevření by se mohlo vyzkoušet po dobu opravy Libušské, tedy do konce roku 2018.

**PhDr. Daniela Rázková, (KDU-ČSL)
zastupitelka za Změnu pro Prahu 12**

Zveme všechny občany,
které zajímá dění v Modřanech a v celé Praze 12, na setkání

DISKUSE V BIOGRAFU K SOUČASNOSTI A BUDOUCNOSTI NAŠÍ PRAHY 12

KDY: **pondělí 18. června 2018** od 19 hodin

KDE: **promítací sál v Modřanském biografu (U Kina 44/1)**

Diskutovat chceme mimo jiné o těchto tématech:

- zahušťování sídlišť po celé Praze 12 společností Fiolta (aktuálně v Rilské a v Těšíkově ulici)
- problematické zástavbě komořanské louky firmou Central Group
- připojení Prahy 12 na silniční okruh kolem Prahy

Na setkání srdečně zvou:

PhDr. Daniela Rázková, Prof. Ing. Michael Valášek, DrSc., MUDr. Tom Philipp, Ph.D., MBA
Ing. Jan Mikulecký, Mgr. Zbyněk Boublík, Ing. Radmila Kapasná

ZMĚNA
PRO
PRAHU 12

Sídliště pro lidi versus centrum v Rilské

V několika posledních letech se na pražských sídlištích setkáváme se záměry developerských firem využít volné plochy sídlišť pro novou výstavbu značných objemů nebo tímto způsobem nahradit nízké objekty občanského vybavení. Markantní je tato snaha na sídlištích Ďáblice, Prosek a nyní také Modřany. Jelikož jsem se vývojem poválečných sídlišť delší dobu zabýval jako odborný garant projektu Ministerstva kultury ČR *Paneláci.cz* (Panelová sídliště v České republice jako součást městského životního prostředí: Zhodnocení a prezentace jejich obytného potenciálu, identifikační kód projektu DF13P01OVV018), jehož dva knižní výstupy získaly v minulých dnech cenu Magnesia Litera v kategorii naučné literatury, pokusím se na základě svých zkušeností zformulovat stanovisko k projektu Polyfunkční centrum Rilská.

Od konce padesátých let 20. století se v projektech téměř všech panelových sídlišť na území České republiky prosadila otevřená urbanistická struktura, v níž jsou jednotlivé domy volně kladeny do terénu. Na otevřenost této struktury se tehdejší architekti i teoretické architektury dívali jako na pozitivní hodnotu; mířila totiž k představě bydlení v parku, kterou už v meziválečné době vyjádřili někteří přední světoví architekti, a poválečná doba se tuto představu snažila uskutečňovat. Pro architektonické a urbanistické koncepty sídlišť od pozdních padesátých do osmdesátých let 20. století bylo též příznačné, že je jejich autoři pojímali jako velké trojrozměrné abstraktní kompozice složené z objemů či „hmot“ různé velikosti; snažili se směr těchto „hmot“, čili bytových domů, různě střídat, zachovávali u nich optimální rozestupy a usilovali též o to, aby se jejich výšky dostávaly do esteticky působivého kontrastu. Kvalitu těchto trojrozměrných kompozic byli s to ocenit hlavně odborníci. Představa bydlení v parku však byla pro většinu obyvatel sídlišť srozumitelná a by-

la jimi též překvapivě dobře přijímaná, jak to dosvědčovaly seriózní sociologické výzkumy týmu prof. Jiřího Musila z osmdesátých let 20. století (viz knihu *Lidé a sídliště*, 1985) nebo nedávný výzkum Centra pro výzkum veřejného mínění SÚ AVČR „Spokojenost s bydlením v České republice“ (autoři Ladislav Kázmér, Irena Boumová, časopis *Naše společnost* XIV, 2016, č. 1, s. 23-37).

Projekt sídliště, nazývaného v dobových dokumentech Modřany-Komořany a ohraničeného ulicemi Rakovského, Botevova, Čs. exilu a Generála Šišky, vypracoval kolem roku 1977 tým architekta Josefa Kalouse, patrně z Pražského projektového ústavu. Mezi pražskými architekty té doby si Kalous vysloužil uznání za projekt společenského centra a velmi kvalitních výškových domů na sídlišti Krč, vytvořený v relativně příznivém období šedesátých let. V době normalizace po roce 1970 se podmínky pro projektování sídlišť zhoršily, protože se tehdy přestal klást důraz na jejich architektonickou kvalitu a pro různé vládní a stranické orgány se jediným kritériem posuzování sídlišť stal co největší počet bytů. Státní plánovací komise si například vynutila, že se v projektech sídlišť můžou používat pouze dvě typické výšky panelových domů, zatímco architekti by jich chtěli použít mnohem víc, aby tak sídliště získala pestřejší objemovou skladbu. Obětí tohoto přístupu k plánování

sídlišť se stalo Jižní Město v Praze. Ve srovnání s ním se Josefu Kalousovi v Modřanech-Komořanech podařilo udržet rozmanitost jeho kompozice, výšky jednotlivých domů se tu střídají v překvapivě bohatosti. Rovněž zasazení sídliště do terénu se Kalousovi dobře zdařilo. Jeho původní představu o kompozici sídliště přitom nenarušil ani novější výškový dům u ulice Jordana Jovkova, protože ho jeho autor – architekt Tuček – umístil přibližně do stejného místa, kde i Josef Kalous chtěl kompozici svého sídliště obohatit výškovým akcentem.

Součástí kompozice Kalousova sídliště tvořily objekty občanského vybavení – školy, školky, nákupní střediska –, které architekt navrhl nízké, právě proto, aby se s nimi vyšší bytové domy v okolí dostaly do esteticky působivého kontrastu. Obchodnímu a společenskému centru Sázava dal proto Kalous výšku jediného podlaží a rozprostřel je v podélném směru velkoryse do volného prostoru. Developerský projekt Polyfunkční centrum Rilská tento architektův záměr nerespektuje, ba představuje jeho opak. Co Kalous ponechal volné a nízké, to projekt „zahušťuje“, kontrast mezi nízkými hmotami Kalousova centra a vyššími objemy okolních bytových domů se developerským projektem oslabuje a stírá. Autor tohoto developerského projektu Kalousův záměr nechápe či nechce pochopit. Poměrně zdařilá a objemově bohatá kompozice Kalousova sídliště se tak má obětovat ve prospěch kvantity nových bytů a developerova zisku, v podobném duchu, v jakém v sedmdesátých letech minulého století tehdejší režim opustil kritérium architektonické kvality ve prospěch kvantity. Ze všech těchto důvodů pokládám projekt Polyfunkčního centra Rilská za nezdařilý a nedoporučuji ho uskutečnit.

Prof. PhDr. Rostislav Švácha, CSc.,
historik architektury
a člen Klubu Za starou Prahu